

146472

≡≡≡ DOINE ≡≡≡

ȘI
STRIGĂTURI

CULESE DIN GURA SOLDA-
ȚILOR ROMÂNI DIN REGI-
MENTUL DE INFANTARIĂ Nr. 51.

PRIN

TEODOR CADAR

suboficir c. și r.

===== GHERLA 1911. =====
TIPOGRAFIA „AURORA” A. TODORAN.

DOINE ȘI STRIGĂTURI

CULESE DIN GURA SOLDAȚILOR
ROMÂNI DIN REGIMENTUL DE
INFANTERIĂ NR. 51. □□□□□□

PRIN
TEODOR CADAR
subofițir c. și r.

GHERLA, 1911.

Tipar. Editura și proprietatea Tipogr. „Aurora“ A, Todoran.

146472

TEODOR CADAR

1. *

Foaie verde lemn pălit
Când cătană am ruculit ¹⁾
Foarte rău mam năcăjit,
Ducându-mă 'n măgăzin,
Cu mult plâns și cu suspin.
Că-mi plângeam hainele mele
Că mam desbrăcat de ele
Și-am rămas numai în pele.
Frunză verde de cucută
Doamne rău mi-au fost regrută ²⁾
Toată ziua în hof (curte) afară
Tot marș „einz“ ³⁾ și „herstellt“ ⁴⁾ iară
Dela prânz până la ameazi
Tot „șuldert“ ⁵⁾ și indibalanț ⁶⁾
Și când mergeam la mâncat,
Până „Antret“ ⁷⁾ auziam,
Și până la șasă cias
Nu ne da de loc răgaz ⁸⁾

1) A merge la miliție. 2) Soldat novitîu.
3) Marș „unu.“ 4) Restabilire. 5) Pe umăr. 6) În
atêrnare. 7) A păși înainte, în șir. 8) Pauză.

Şeasă cias când să-'mplinea
 Afară „Abtret“ ¹⁾ ne da
 In Iontru „Antret“ ²⁾ striga,
 Şi vizita că ni-o da
 Ne da mantelu şi bluzu
 Să fie curât ca ochiu,
 Noi de cusut ne-apucam
 La cină nici nu gândiam,
 Frunză verde iarbă rea
 Şi lucrând şcoală ţinea,
 Despre părţile puştii
 Dracu le mai putea şti.
 Până opt ciasuri vineau
 Noi ne'ncetat lucrăm,
 Opt cias să apropia
 Fraiterul să redica,
 Şi striga Antret răguţi
 Fie-care la pat staţi
 Să văd cum sunteţi gătaţi.
 Şi-'ncepea a vizita
 De ne duria inima,
 Frunză verde, iarba creşte
 Zău cine nu cătăneşte
 Nu şti-'n lume cum trăieşte
 Nici n'are de povestit
 Căci trăieşte năcăjit,
 Cărticică glas cu jele
 Scrisă de mânele mele

1) Liberare. 2) A să adună în şir = a să înşira.

Eu te-am scris pe tine carte
 Să-mi fii soră cu dreptate,
 Și să-i spui măicuții mele
 Aceste glasuri de jele,
 Pe uscat, pe apă rece
 Pe unde vei putea trece,
 Și să-i spui că-s sănătos
 Ca un trandafir frumos,
 Și să-i spui adevărat
 Numai precum mai iăsat,
 Toată noaptea de-i lumină
 Pușca nu-mi pică din mână;
 Chepeneagul ¹⁾ pe borneu (vițel)
 Îi pe spate tot mereu.
 Baioneta e pe pușcă,
 Fug pe deal ca și pe luncă,
 Și ibersvungul (curea) cel lat
 Doamne greu-i de purtat,
 Ca să-mplinim c'am jurat
 Și prin foc și prin uscat,
 Și noaptea pe-'ntunecat.
 Acest jurământ curat
 Îi venit dela 'mpărat.
 Cătănia mănțe-o focul
 Măncă la feciori norocul,
 Cine-a făcut cătănia
 Mănțe-i casa sărăcia

1) Mantauă.

Să âmble din sat 'n sat
Ca cătana cu bănat.
Vai de mine somnu-mi
Și nu mă pot odihni
Până ceasul l'oiu plini,
Să scol pe inspecțion
Și-apoi să mă culc să dorm.
Dacă nouă ciasuri trec
De tot cătana grijesc,
Și cându-i demineața
Ca să dau samă cu ei
Ca și-un păcurar de mnei.
Dar să știi scumpa mea maică
Cât mi inima de neagră
Te-ai ruga lui Dumnezeu
Să scap de-aice și eu ;
Când vine demineața
Trebue să mă trezesc
M'apuc și mă curățesc
Și-un pic de zupă amară
O beau pe inima goală.
Vai de noi ficiori frumoși,
Cum pornim pe drum în jos,
Ne ducem și nu știm unde
Tot apă suntem pe frunte.
Cu cele scule pe spate
Mergem noi pe drum departe,
Și âmblăm din țară-'n țară
Ca și vita cu povoară.

Frunză verde viorele
Așa-mi vine un dor și-o jele
Unde-am fost și unde-oi mere,
Așa-mi vine-un dor și-un plâns
Cine-am fost și ce-am ajuns,
Frunză verde foaiă lată
Neamțule crucea te bată,
Iai feciorul dela tată
Și drăguțul dela fată.
Pușcă pușculița mea
Slobozi-mi calea de-i vrea,
Să mă duc la mândra mea.
Nu mă ținea-'n țări streine
Unde nu cunosc pe nime,
Să grijesc numai de tine.
Lasă-mă întra mea țară
Să-mi mai văd părinții iară.
Și la raport, la compagne
Să mai stau cu-a mele haine,
Căpitanului să-i spui
Că nu-s la compagnea lui.
Strajameșter ochi de lup
Cum te uiți că eu mă duc,
Cu tine n'am să vorbesc
Căci am să mă mai tâlnesc
Odată până la moarte
Să-ți mai spun de-a mele toate,

Zugsführer, căprar zupaș
 Numai tragi șapca pe nas,
 Să tot crâști tu din măsele
 Dacă nu poți pune stele,
 Altu nu mai strigi „habtacht“ (atențiune)
 Să-ți fac vendungu¹ pe plac,
 Acum merg să trag cu coasa
 Sara mă duc la frumoasa.

2.

Mă duc maică în cătane
 Tu rămâi și-mi coasă haine.
 Imi curuește cămașă,
 Mi-o curuiește bărbătească
 Și mi-o coasă cătănească,
 Neamțu să te pomenească.
 Floricea verde din vie
 Mă duc maică-'n cătănie
 Coasa-mi rămâne pustie
 Și drăguța cea dintâie,
 Dar pe când voi înturna
 Coasa mi sa rujina
 Drăguța sa mărita
 Ca și ea n'oi mai afla.

1) Intoarcere.

— Taci tu, taci dragul maichi
 Pe când de-acolo-i veni,
 Mai frumoasă fete-or fi,
 Că-'n lume sunt multe fete
 Ți afla și tu păreche.

3.

Fă-mă Doamne ce mi face
 Făm'o pasăre măiastră
 La mândruța pe fereastră
 Să văd ce lucrează 'n casă
 Cu lumina aprinsă 'n masă,
 Eu să bat cu aripa
 Să-i potolesc lumina,
 Să lucre fără lumină
 Ca eu în țară străină.

4.

Frunză verde alunea,
 Țucu-ți ochii mândra mea
 Eu mă duc tu-i rămânea;
 Azi-mâne merg și te las
 Cu mult dor și cu năcaz.
 Nu te mândră supăra
 Că eu iară-oi înturna,
 Dacă-or trece trei ani bine
 Eu iară-oi vini la tine.

Plângemă mândră cu dor,
 Că ți-am fost voinic fecior
 Și ți-am fost drag pe plăcere
 Pe voie și mângăiere
 Pe plăcerea ochilor,
 Pe voia părinților.

5.

Foaiă verde de sasău,
 Copil tiner ce-am fost eu,
 De părinți n'am ascultat
 Și-'n cătane mam băgat.
 Când mi-a fost mie mai bine
 Eu m'am dat la neamț pe mână,
 Când părinții-mi auzia
 Foarte rău să supăra,
 Și pe mine mă-'ntreba:
 — Scumpul tatii fătul meu
 Spune-ne la ce gândești
 De-'n cătane vrei să mergi?
 Frunzuliță de hemei
 Prea iubiți părinții mei,
 Eu nimică nu gândesc
 Numai vreau să cătunesc,
 Vreau numai să fiu soldat
 La înălțatul împărat.
 Părinții sau amărit
 Pe mine mau slobozit

Și în douezecea Mai
La asentare plecai
Mau asentat în Zălau
De soldat la împărat
Nici n'au trecut trei luni bine
Carte-a venit după mine,
Cărticică descuiată
Trei ani să nu vin-acasă,
Cărticea dela împăratul
Trei ani să nu-mi mai văd satul,
Frunză verde plop înalt,
De-acasă când am plecat
Ziua bună mi-am luat
Dela-i mei iubiți părinți
Care cu drag mau iubit,
Dela grădina cu flori,
Dela frați, dela surori,
Dela fir de busuioc,
Dela feciori, dela joc,
Dela pomii înfloriți,
Dela pretinii iubiți,
Dela fir de iarbă creață,
Dela mândra mea cea dragă,
După toate aceste acuși
Am plecat până la Cluj,
Și în Cluj trei zile am stat
Până toți ni-am adunat.

După ce trei zile-am stat
Pe tren lung ni-au așezat,
Și ni-au dus mereu pe toți
Chiar trei zile și trei nopți
Când la Viena-am ajuns,
Acolo pe alt tren ni-au pus
Și la Wöllersdorf ni-au dus
Și-apoi ni-am coborât jos
Într'un loc pustiu de tot,
Și de-acoale ni-am luat
Spre căsarmă am plecat,
Când în căsarmă-am intrat,
Am fost foarte supărat.
Acum îmi vinea în minte
A părinților cuvinte
Când mile spunea acasă,
Lasă cătănia 'n iad
Tu ești tinerel băiat,
Că ți-ajunge de-i trăi
Și ție de-a cătăni.
Inzădar n'am ascultat
Toate 'n glumă le-am luat,
Acum trebuie să tac
Toate eu mi le-am cokat.
Dumnezeu m'au dăruit
După cum eu am poftit.

6.

Floare galbină din rit
 Acasă multe-am știut
 Aici nu știu nici să mânc
 Și ori cum de te trudești
 Tot regrută te numești,
 Și cătanele bătrâne,
 Toate strigă după tine.
 Vin cătanele bătrâne
 Inbiindu-ți multe scule,
 Linguri, cuțite, furcuțe,
 Chefuri, bumbi și alt mărunte
 Și le dau cu prețuri duple
 Nestiuților regrute.
 Foaie verde trandafir
 Te scoate la ezițir
 Ziua cât este de mare
 Tot la marș prin curte afară,
 Genunchii 'ntinși, peptu tras
 Toată ziua tot „habtacht.“
 Sara pân' la nouă cias
 Lucru 'n zimer (chiliă) ne'ncetat,
 Tot cârpești și petecești,
 Hainele ți le tocmești,
 Și-apoi te vizitează
 De ochii-ți lăcrămează.

Frunză verde bob și linte
Eu aș merge ori și unde,
Numai să nu cătunesc
Căci aici mă prăpădesc.
Frunzuliță lemn de spini
Tot așa-am tras două luni
Dacă ni-au înstruat
Și ceva am învățat
Atunci ni-au ezaminat.
Florinică de bujor
Acum ni-a fi mai ușor.
Dar de unde dragul meu
De cinci ori ni-au fost mai greu,
Că-'n slujbă (serviț) mergeam mereu
Și slujbă și ruculaș¹
Pe-al nost cap mare năcaz.
La zece-acasă veniam
De menage ne gătam
Și de loc iute mâncam
Și gătați pe gang eșiam,
Care iuti nu să grăbia
Menagea a-o mânca
Supa afară o țipa
Carnea-'n vițel o punea
Și la vardă o mânca.

¹) Eșire la serviț.

Florivică de dohan
Menagea când o mâncam
Limba ni să beșica
De ferbinte ce era.
Când era spre unsprezece
Varda'n curte se'npărțește,
Și preste-un pătrar de oară
In Streinbrückl eram la gară,
Și îndată cum sosirăm
Pe tren iute ne suirăm
Și la Steinfeld iuti sosirăm,
Era chiar tocmai un cias
Când vardele am schimbat
Foaie verde lemn gutiu
Steinfeldu-i un loc pustiu,
Loc urît cum nu mai este
Nici iarbă pe el nu crește,
Măgăzinuri sunt zidite
De pulver și dinamite.
Frunză verde lemn dubit
Iarna este foarte frig,
Că Steinfeldul-i un loc șes
Sufală de tot vânturi reci,
De chiar in post stai sa-'ngheți.
Postul ori cum să sucește,
Vântul în față-l lovește.
Frunzuță verde de plop
Greui doi cias a sta 'n post,

Ala ști care-a ținut
Cât de cu greu iau trecut.
Foaie verde lemn uscat.
Mâne-zi iar la doi ceas
Vardă nouă ni-au schimbat
Și la patru după amiază
Am sosit 'napoi acasă,
Acum menage-am mânca
De n'ar fi rece ca ghiața.
Frunză verde alunea
Intr'o zi ca și-'ntralta
Aste șire am scris de rost
Toate bine cum au fost,
Am scris toate adevărat
Toate precum le-am urmat
Foaie verde lemn călit
Câți feciori au cătănit
In acel loc prăpădit,
La toți să le vină-'n minte
Din Steinfeld lacrimi ferbinte
Cari acolo le vărsau
Când servițul greu țineau.
Cine nu va vrea să crează
Doamne trimite-l să vază,
Să le urmeze ca mine
Că le-a crede apoi mai bine.

7.

Frunza-'n codru prinde-a crește
 Dorul mândrei mă topește,
 Ah, când trecui Mureșul
 Doru-mi rupse sufletul,
 Și când trecui Târnăva
 Doru-mi rupse inima,
 Foaiă verde de pe fag
 Sa dus ce-am avut mai drag.
 De va fi vre-un bine-'n țară
 Eu mândră voiu veni iară,
 Dar de-a fi vre-o răutate
 Îți voiu scrie mândră carte,
 Nu oi scrie cu cerneală
 Că de-aceia-i multă-'n țară,
 Oi scrie cu lăcrămele
 Că de aste-s puținele.
 Amară-i frunza de fag,
 Mai amar dorul cel trag,
 Amară-i frunza de nuc
 Mai amar dorul cel duc,
 Hai mândră până la mine
 Să-mi împart dorul cu tine.

8.

Florică din răzor
 Mândruliță cu mult dor

Că dorul dela părinți
Îți vine și îl mai uiți,
Dar de dor dela om drag
Umbli tot ca cel beteag.
Plânge inima în mine
Ca și-un copil de trei zile,
Dorumi ca să mă duc
La mândra să-o sărut,
Dorumi și nu mă lasă
Niamțul să mă duc acasă.

11.

Frunză verde de stejar
Mare sărbătoare-i azi,
Sărbătoare cătănească
Chiar sărbătoare legată.
Floricea de pe deal
Intrarea în buzunariu
Tocmai de patru pițule
Plata noastră pe cinci zile.
Foaie verde floricea
Opt bani pe toată ziua,
Când îi bag în buzunar
Îmi redic șapca pe cap
Și mă țin un om bogat,
Acum pot să merg afară
Căci am bani în pungă iară,

Frunzuliță de mohor
Să plătesc unde-s dator,
Opt bani dau la spălătoare
Și de cinci cumpăr unsoare
De patru bani cumpăr vix
La păpuși de curățit,
De trei cumpăr ață, ac
Să-mi cârlesc bluzu ce-i spart.
Șapte bani dau pe țâbac
Zece pe-o glajă de lack
La tornister (vițel) și la pat
Să-i logărim gavaletu (feretele dela pat)
Se sclikească cumu-i ochiu.
Foaie verde siminic
Nam rămas mai cu nimic,
Numai chiar cu tri grițari
Am rămas în buzunar
Acum stau și mă gândesc
Oare cum să-i cheltuesc,
De loc iute mam gândit
La cantin mam și pornit
De trei bani să-mi iau slănină
Să mânânc și eu de cină.
Foaie verde lemn uscat
Vai bine mam ospătat,
Acum pot să merg afară
Că n'oi face cheltuială,

Acum sunt om fericit
 Cu toate mam isprăvit
 Banii toți iam cheltuit,
 Nu mă tem că ia fura
 Dela mine cineva.
 Foaie verde florinică
 Până trag o horinică
 De năcaz nu știu nimică,
 Dacă gat hora de tras
 Nu văd lumea de năcaz,
 Căci mă văd înstreinat.
 Frunză verde de săcară
 Adă Doamne, adă iară
 Ziua cea de plată iară,
 Că soldatu-i gazdă mare
 Când în budilarăș are.

12.

Foaie verde de săcară,
 Cătănia-i foc și pară,
 Demineața cum mă scol
 Beau numai cafeiul gol,
 Și mânc profont nesărat
 Cu piciorul frământat
 Și la exițir mă gat.
 Ziua cât este de mare
 Tot fugim preste hotară,

Tot pușcăm și tot fugim
Și nimic nu dobândim,
De-ar ploa ploaie de foc
Noi fugim, nu stăm pe loc.
La ameazi apoi venim,
Și cum acasă sosim
Pușca ni-o curățim,
Dacă cu pușca gătam
Menagie apoi mâncăm
Trandafir brașovenesc
Stau în drum și mă gândesc
Și foarte mă năcăjesc
De traiul rău cel trăiesc,
Căci ori cum te curățești
Nuți zice că bine ești,
Și de te vede că șezi
Și nimica nu lucrezi
Te ia „antret“ la vizită
Și de-amăruntul să uită,
Jinorul cumu-i cusut
Și bumbii sclipesc de-ajuns,
Cu vârful dela bainenet
Vizită jinorul tot
Și de loc ți-l trage jos,
Florivică din cărare
Cătănia-i pâne-amară,
Amară-i și foarte rea
Scoate-mă Doamne din ea,

Să mă duc la mândra mea
 Să cătănesc și la ea,
 Că ea m'ar ști vizita,
 Bluzu nu mi-ar sfîrtica
 Mai bine m'ar săruta
 Și pe brațe m'ar ținea
 Inima mi-ar stâmpăra.

13.

Foaie verde de cireș
 Bună-i apa din Mureș
 La Mureș mândră mergem
 Apă bună ca să bem
 Și-apoi să ne sărutăm,
 Floare-'n cuiu floare sub cuiu
 Fată ca și mândra nui,
 Că la față-i roșcovauă.
 Și la haine ca și-o doamnă,
 Cu buzele subțirele
 Săruta-m'aș eu cu ele.

14.

Sănătate tu Ileană
 Pe trei ani mă duc cătană,
 Remâi mândră sănătoasă
 Gură dulce și frumoasă,

Căci acum ne despărțim
Și trei ani nu ne 'ntâlnim.
Plânge frunza și iarba
Plângi și tu mândruța mea,
Căci eu joi la patru ceas
Mă duc mândră și te las.
Vineri demineța-'n zori
Stau naintea neamțului
Și-a striga neamțu la noi
Să stăm în șir doi cu doi,
Frunză verde viorele
Mi-s cuprins de mare jele
De dorul mândruței mele,
Mi-s cuprins de mare dor
După mândra stau să mor,
Frunză verde leuștean
Am plecat pe vre-o trei ani,
Frunză verde rozmarin
Nu știu vin ori nu mai vin,
Plângi mândruță'n urma mea
Căci trei ani nu mei vedea,
Da poate până-i lumea.
Foaie verde lemn pălit
Auzit'am auzit,
Auzit'am dintr'un om
Zicând că cătana-i domn,
De-aș trăi să merg acasă
Se-l lovesc cu palma'n față,

Că decăt să cătănești
Mai bine bani să plătești.
Foaie verde iarbă grasă
Fraiterul te vizitează,
Numai un bumb de lipsește
Preste obraz te lovește.
La căprar mergi a te plânge
El cu două te atinge.
Firerul de mergi la el,
Zice marș că ești mișel.
Foaie verde lemn uscat,
Vai săracul de soldat,
Demineată sau sculat,
Și de pat sau apucat
Țolu și l'a-'npăturat
Cătu-i perina de lungă
Mai departe să najungă,
Foaie verde busuioc
Cătănia-i jar și foc
La mulți le mănacă noroc,
Precum și-al meu l'au mîncat
Decând sunt înstreinat,
Copăcel pădure mândră
Paserile-'n tine cântă
Ies mândruțele și-ascultă,
Iacă și mândruța mea,
Cum și-ascultă paserea,
Cum îmi cântă patima

Patima vieții mele
Cum i-o cântă de cu jele.

15.

Frunză verde aluniță
Îți trimit bade guriță,
Am gândit că vii acasă
Că-s cu inimioara arsă
Car ție bade nu-ți pasă,
Ah, mândruța mea lăsată
Cu drag te-aș săruta-odată,
Decând nu te-am sărutat
Buzele miș sau săcat,
Și te-am dorit cu mult drag,
Sângele sau făcut apă
Inima din mine creapă,
Vai de mine n'am noroc
Să merg cu tine la joc,
Cu tine maș săruta
Și de toate maș uita.

16.

Câte drumuri lungi și late
Toate-s de mine călcate
Și de lacrimi întinate,
Vai săracul drum de țară
Că plinu-i de multe cară,

Și de goale și de pline
 Și de lacrimi dela mine.
 Pentru-un leu și douezeci
 Trenul mă duce la Beciu (Viena)
 Pentru-un leu și cinci parale
 Mă scoate afară din țară.
 Mândruță cu părul creț
 Toată noaptea te visez,
 Mândruță cu păr galbin
 De dorul tău mă leagân,
 Frunză verde lemn uscat,
 Dragu-mi cu mândra-'n pat
 Ca la cal cu straița-'n cap.

17.

Roua florile le spală
 Doru, mândrei mă-'nfioară,
 Rouă de pe florică
 Doru mândrei mă mânâncă,
 Rouă de pe sânzăiană
 Bucuros aș fi cătană,
 De-ar fi căpitanu fată
 Strajameșterul nevastă,
 Și-aș cătâni fără frică
 De mi-ar fi drăguța mică,
 Dar drăguța mi fecioră
 De dorul meu stă să moară.

Câtu-i lumea pe sub soare,
Nu-i ca iarna-'n șezătoare
La lelița-'n brățișoare.

18.

Pădurice crengi uscate
Mândră mult dor te mai bate,
Pădurice esti uscată
Mândră rău esti supărată,
Pădurice de nuiete
Mândră cu ochi plini de jele,
Trandafir de pe cărare
Tu stăi la mândra în cale,
Și-o întrebi ce gânduri are,
Câte dorurile grele
Toate-s în lume a mele
C'am avut un drăguț drag,
L'au jurat neamțu sub steag,
Când mi-au fost mie mai drag,
Și eu iam fost dragă lui
Ce să fac că acum nui,
Că-i pe mâna neamțului,
Cucuruz cu frunza-'n sus,
Țucu-i ochii cui teau pus,
Te-au arat, te-au sămânat
Și-'n cătăne a plecat,
Eu merg singură la sapă
Cu inima supărată,

Sap trei-patru cucuruzi
Și mă uit pe cale-'n sus
Pe unde badea sau dus,
Pe cale mă pociu uita
Că de grabă n'a-'nturna,
Vai badea de când sa dus
Nam avut voiă și rîs
Numai tot suspin și plîns.
Foaia verde de alun
Bate Doamne trenu în drum,
Tare-'n streină omul.
Că pentru doi sau trei lei
Te duce la Oșorheiu,
Pentru-un leu și trei pițule
Te scoate afară din lume.
Foaie verde de săcară
Dragostea-i foc și pară,
Te rupe de inimioară.
Pentru ce nu mergi pe sară,
Te-ai duce și nu te lasă
Trebui să șezi în căsarmă.
De sar perde porunca
Eu aș merge la mândra,
Dar porunca cătănească
Nu să perde nici-odată,
Că porunca-i încuiată
Și-i cu arme-asigurată.

Vai de mine cum să fac
 Din cătane să mă scap,
 Să mă duc la mândra mea
 Să mă mai iubesc cu ea,
 Țucu-i ochii și gura.
 Floricică iarbă 'naltă
 Vai mândră mândruță dragă,
 Cât de dragi ni-am fost odată,
 Amândoi ne sărutam
 Dintr'un măr ne săturam,
 D'acum de când cătănesc
 Tot aici mă chinuesc
 Cu porunci împărătești,
 Care cum să poruncesc
 Odată să și-'nplinesc.
 Foaie verde floricea
 Cătănia-i foarte rea,
 Ala ști bună-i sau rea
 Care trei ani țrage-'n țea,
 Ala știe că cum este,
 Care trei ani cătănește.

19.

Maică măicuțița mea
 Spală-mi năfrămuța mea
 Care-am holteit cu ea,
 Mi-o spală-'n lăcrămele

Și mi-o uscă-'n gândurile
 Și mi-o trimite în dor și jele.
 Pe frunzuța inului
 Până-'n calea Beciului,
 Acolo mă va afla
 În armata neamțului
 În fruntea șireagului
 Sub steagu-'mpăratului,
 Acolo m'a afla gătat
 În parade-îmbrăcat.
 Și cu „ciacăul“ (coif) pe cap,
 Cu „sturmbandul“ pe sub barbă ¹⁾
 Gata de mers la Burgvardă.²⁾
 Busuioc crescut în crengi
 Grea este slujba la Beciu,
 La șasă cias demineată
 Noi mergem la „Schmelz“ ³⁾ afară
 Și până la zece oare
 Tot exitir de parade.
 La zece venim acasă
 Când menagea ni să gată,
 Noi menagea o mâncăm
 Și iute ne curățim
 Și-în slujbă ne gătam,
 Și la unsprezece cias

1) Cureua dela coif, care vine pe sub barbă.

2) Varda dela Curte 3) Loc de exercițiu.

Regimentu-'n curte sta
 Tot la vardă de-a pleca.
 Până varda o-'mpărția
 Banda la o parte sta
 Și frumos ne mai cânta,
 Și când varda sa-'mpărțit
 Noi spre „Burg“ am și pornit
 Și când acolo-am sosit
 Vardă „Ablesung“ ¹⁾ am făcut.
 Greu-i a sta-'n post doi cias
 Pentru-că stai tot „habtacht“
 In Burg âmblă tot domni mari,
 Bine trebe să grijești
 Nimică să nu smintești,
 Numai ceva de smintești,
 Burg-jandarmul te zărește
 Și de loc te ablezește (schimbă)
 Și pentru-o smintă micuță
 Capeți șasă luni temniță.
 Foaie verde mărăcine
 Bine-i Doamne cui-i bine,
 Bine-i cui nu cătănește
 Că cinează și prânzește,
 Dar' eu când mă duc să cin
 Parcă-mi stă cineva în drum
 Și când vreau ca să prânzesc
 Tot acasă mă gândesc,

1) Schimbare la vardă.

Cum eu acasă eram
 Toate cum vream le făceam
 Mergeam sara unde vream.
 Dar aici la nouă cias
 Trebe să fiu lângă pat,
 In oraș de-aș însăra
 Mă strigă cu trimbița.
 Păsăruică de pe glie
 Mai cântăm ceva și mie
 Să te-aud din cătănie,
 Să-te-audă și mândra
 Se-și stimpere inima.

20.

Cătu-i țara de-a lungu
 Nu-i sătuțiu ca Bardoșu,
 Că la fete pe-aici fața,
 Ca roua de demineata,
 Măndre, frumoase la gură
 Ca și roua de pe mură.
 Ochii lor șchinteitori
 Ca vinul de-'mbătător
 Și nu-o lași nesărutată
 Nici să știi că mori odată.

21.

Păsăruică de pe glie
 Mai cântăm ceva și mie,

Cântăm macar și de jele
 Să plângă mândrele mele,
 Să plângă și să bocească
 Trei ani să mă tot dorească
 Căci cu ele m'am iubit
 Până-'n cătane-am venit
 Acum de când nu iubesc
 Pare că mă prăpădesc.

Dela Bistrița la vale,
 Merge-un maior călare
 Cu cinci sute de cătane,
 Maiorul poruncă dând
 Iar cătanele plângând.

Maiorul din graiu grăia
 Și cătră feciori zicea:
 Știutați voi feciori bine
 Când ați jurat voi la mine,
 Că nu-ți cosi ierbile
 Nici nu-ți iubi mândrele,
 Nici nu-ți merge la arat
 Nici sara la fete-'n sat.

Frunzuliță de bujori
 Nici nu-ți merge-'n șezători,
 Fetele poartă mărgele
 Și voi pușcă cu oțele.
 Fetele poartă năframe
 Tot acasă-s cu-alor mame,

Fetele să duc la joc
 Voi veți merge toți în foc.
 Floricică de-alună
 Cătănia cui-i bună
 La feciorul fără mumă,
 Cătănia cui-i dată
 La feciorul fără tată
 Nu te mândră supăra
 Rău mă doare inima,
 Că de-a fi pace în țară
 Eu la tine-oi veni iară,
 Iar de-a fi o răutate
 Ți-oi scrie mândruță earte
 Ți voi scrie cu dor mult
 Că de mult nu ni-am văzut.

23.

Floricică de saseu,
 Ferească-te Dzeu
 De tăișul sabiei,
 De sunetul trimbiței.
 Sună foarte cu amar
 Te scoate din a ta țară
 Te duce-'n străinătate
 Și te bagă în cetate,
 Câți feciori sunt cam de stare
 Toți îi chiamă la-'nvățare

Și-i duce în țeri străine
 De nu pot vorbi cu nime,
 Intre puști și-'ntre oțele
 Cându-i vezi te prinde jele,
 Stau curelele pe prunci
 Ca jugurile pe junci.
 Stau curelele pe noi
 Ca jugurile pe boi,
 Stăm cu toții în cetate
 Și ne-apucăm de-'nvățate,
 Să știm rëndul puștilor
 Cum știm rëndul jocurilor,
 Să știm âmbra cu gloanțele
 Cum sărutăm fetele,
 Și să știm rëndul la foc
 Ca și cu fetele-'n joc,
 Să ne fie pușca dragă
 Cum ni-au fost a merge'n habă (șezătoare)
 Și să știm și mășerli
 Cum am știut a iubi,
 Să-'nvățăm a ținea paș
 Cum am știut âmbra-'n sat,
 Și să știm âmbra pe munte
 Cum âmbalam sara la mândre.

24.

Pădurice înaltă ești
 N'am cu ce să-te răresc,

Crești pădure și te-'ndeasă
Numai o cărare-mi lasă
Două drumuri și-o cărare
Să duc badei de mâncare,
La bădița cel dintâie
Care-i dus în cătăniă
Eu duc dor ne'ncetat
Decând sau înstrăinat,
Că de-aici nu dă răbdare
Nici inimii stâmpărare
De-ar fi ceriul de hârtie
Nar putea nime să știe
Al meu bine din fetie
Și-al bădiței din junie.
De ciudă și de mânie
Intraiu în căntălariă
Luai pană și hârtie,
Și eu mă puseiu a scrie,
Scrisei două-trei rënduri
Mă loviră niște gânduri,
Eu peana jos o țipaiu
Și din ochi eu lăcrămaiu,
Văzui doi porumbi pe sus
Mi-a trimis badea răspuns,
Văzui și o porumbiță
Mi-au trimis badea guriță.
De când mama mau făcut
Nici-un noroc n'am avut,

De micuț prin țeri streine
 Unde nu cunosc pe nime.
 Acum dac-'am crescut mare
 M'au luat neamțu-'n cătane,
 Și mi-a dat pușca pe mână
 Viața mi de-amar plină,
 Pușca să mi-o curățesc
 Și la mândra să gândesc
 Și să-o șterg de rugină
 Cu suspin dela inimă,
 Băinetul să-l șterg de praf
 Să gândesc acas' cu drag
 Și să îl ung cu oleu
 Vai amar sufletul meu.

25.

Rozmarin verde crengos
 Chiar în ziua de Sângeorz
 Demineață ni-am sculat
 Nici cafeiu n'am mâncat,
 Strajameșteru-a luat
 Compania antret pe gang,
 Nainte la magazin
 Că azi haine colbuim,
 Frunzuță verde de fag
 Mare sărbătoare-i azi,
 Dară noi nu-o ținem
 Că-i poruncă să lucrăm,

Am bătut haine de praf
 Tocma până la un cias,
 La un cias ni-au slobozit,
 La poruncă ni-am gătit,
 La jumătate la doi
 Am avut poruncă noi.
 Întâi am fost vizitați
 Că cum suntem îmbrăcați,
 Apoi exețir prin curte
 Pân' am asudat pe frunte.
 Și la „Defilir“¹ făceam
 Până toți apă eram,
 Floricică de pe luncă
 De-ar ținea mândra poruncă,
 N'ar mai pofti așa multe
 Nu ni-ar fugări prin curte,
 Toate i-am face pe plac
 Și îndată ni-ar da „rast“ (pauză)
 Dar la domnul căpitan
 Nui mai faci pe plac șuhan,
 Numai ceva de-ai smintit
 De loc iute te-a zărit
 Și pe nume te-a grăit,
 Vino'ncoace blăstămat
 Tu nu vrei să lucrî bine
 Tu mișel și hoț ca tine,

1) Dare de onoare în mers.

Odată de mai greșești
 De loc te pun în arest.
 Floricică de pe lac
 Eu aş cătăni cu drag,
 De-ar fi mândra căpitan
 Nu iași mai greși șuhan
 Toate iaș lucra pe plac
 Să mă iubească cu drag.

26.

Foaie verde de molid
 Oșorheiu-i oraș mic
 Dar de fete e vestit.
 Frunză verde alunică
 Place-mi fata de româncă
 Că-i frumoasă ca o ziuă
 Căci așa ști săruta
 Cum ți-ar pofti inima,
 Gura ei fagur de miere
 Ta sărută pe plăcere,
 Cătana atunci-i în pace
 Cându-i la mândra pe brațe,
 Atunci numai stă habtacht
 Să iubesc pe alor plac.

27.

Trandafir de pe cetate,
 Spunei mândrei sănătate

Căci de mine n'are parte
N'are parte, că-s departe,
Când bătea ciasul la unu,
Eram gata ca păunu,
Când bătea ciasul la doi
Ne despărțiam mândră noi,
Când ciasul patru bătea
De părinți mă despărțiam
Și pe drum cu greu plecam,
Când ciasul la cinci bătea
Mai cu amar plângea,
Căci pe mine mă vedea
Neamțu cum mă depărta,
Când batea ciasul la șasă
Eu am sosit în căsarmă,
Hainele jos le țipam
Și cătânești îmbrăcam,
Haine negre și frumoase
Abia le-'mbrac de sdrănțoase,
Și pe mine mau jurat
Pe trei ani să fiu soldat.
Pe crucița sabiei
În țara Austriei.
Mândră mândrulița mea
Nu te tare supăra,
Că eu la tine-oi veni
Dacă trei ani s'or plini,

De pace 'n țară va fi
 Acasă iară-oi veni,
 Oi veni și te-oi lua
 Amândoi ni-om cununa
 Mândruță țucuți gura.

28.

Păsăruica cântă-'n iarbă
 Trece badea nu me-'ntreabă
 Pare că nu iam fost dragă
 Și eu trec și nu-l întreb
 Numai cu ochii-l petrec.
 Mulțămescu-ți bade ție
 Că mă lăsa-și tu dintâie,
 Că și eu te-aș fi lăsat,
 Dar mam temut de păcat
 Că mult pământ ai călcat,
 Și pe ud și pe uscat
 Până ce ni-am sărutat.

29.

Rămas bun măicuță dragă
 Eu mă duc în altă țară,
 În țările 'nstrăinate,
 Drumuri lungi și depărtate,
 Și până voi înturna
 Multă vreme s'amêna,

Plângi măicuță cu bănaț
 Că ți-am fost iubit băiat,
 Cucuruzu ți-am săpat
 Și grâul ți-am sămănat
 Ziua bună scumpă maică
 Eu mă duc pe drum departe.

30.

Foaie verde iarbă cruntă
 Vai săracul de răgută
 Demineața când să-'nbracă
 De-ar fi cât de învățat
 Tot rămâne desmățat,
 Și nime-'n samă nu-l bagă,
 Âmbă înpins și âmbă tras
 Ba și scuipat în obraz,
 Foaie verde iarbă creață
 La patru ceas demineață
 Inspecționul te scoală
 Să te gați să mergi la școală,
 Nu te mână să prânzești
 Fără de loc să pornești,
 Și tu trebuie să taci
 Și cum a zice să faci,
 Mergi la școală neprânzit
 Trebe să-'nveți și flămând,
 Îți arată cum să meri (mergi)
 Și de n'ai mâncat de ieri,

Și în loc de beserică
 Stai cu toate la vizită,
 Când țivilii merg la joc
 Noi stăm la poruncă-'n hof¹
 Și tot dăm cu picioru
 De tremură pământu,
 Ah pâne amară ești
 Cu amar te mai plătești
 Cin' te gustă ala știe
 Ce traiu este-'n cătănie.

31.

Pe drum dela sat în sus
 Pe unde bade te-ai dus,
 Eu mă uit mereu plângând
 Nu te vęd bade 'nturnând,
 Da mi-au spus frunza de cer
 Că-ai trecut cătră Cizer,
 Și-'n Ciucea pe tren te-au pus
 Trenul te-a dus până-'n Cluj,
 Și haine pe tine-au pus,
 Până tu te-ai îmbrăcat
 Trenu-'n Cluj te-a așteptat,
 Și te-au dus la Viena,
 Din Viena în Wöllersdorf

1) In curte.

Și-acolo te-au pus jos
 Ca pre un copil frumos,
 Și pre tine te-au jurat
 De cătană la-'mpărat
 Și în școală te-au băgat,
 La grumazi ți-au pus o stea
 Să-ți placă cătănia.
 Foaie verde lemn dubit
 Nu știu bade ce-ai gândit
 De tu cu noi te-ai urît
 Și-'n cătane tu te-ai dat
 La-'nălțatul împărat.
 Dacă frate îi așa
 Ascultă de soruta,
 Poartă-te frate drag bine
 S'avem cinste după tine,
 Nu fii fumurat-măreț
 Ci fii cătană isteț,
 Că-'mpăratul te-asculta
 Doauă stele ți-a mai da,
 Și trei ani dacă-i plini
 Acasă te-or slobozi,
 Și tu-acasă vei veni,
 Amândoi ni-om veseli!

32.

Înălțate împărate
 Răspunde-mi cu dreptate,

Unde duci cătanele
 Iar' la foc săracele?
 Nu le duce așa tare
 Că să strică la pecioare
 Că-s cătane tinerele
 Nu-s dedați la drumuri grele.
 Înălțate împărate
 Pune pace nu te bate,
 Decând focul ai pornit
 Mulți feciori sau prăpădit,
 Fete multe-au bătrînit
 Tu cu bătăile tale
 Faci numai năcaz și jele.

33.

Unde-aud cucul cîntînd
 Și mierlele șuierînd
 Nu mă știu om pe pămînt
 Pentru că mă vîd străin
 Neamțu m'a înstreinat
 Să trăiesc tot cu bănat.
 Eu zic cucului să tacă
 El să suie sus pe cracă,
 Iar mai jos pe rămurea
 Cîntă și o turturea
 Tristă ca inima mea,
 Cucul cîntă de pornire

Turturica de jelire
 Și-al meu suflet de perire!

34.

Decât la neamțul soldat
 Mai bine-'n codru pribeag,
 Decât la neamțu cătană
 Mai bine la oi cu peană.
 Cine mau făcut cătană
 N'ar avea loc de pomașă.
 Mi-au dat haine mohorite
 Cum îs mie mai urite,
 Ce să fac sărman de eu,
 C'am avut norocul rău.
 Perit'ai fi pui de cuc
 Tu mi-ai cântat să mă duc,
 Mi-ai cântat mie de cale,
 Și mândrei de multă jale,
 Eu mam dus din țară-'n țară
 Tot cu inima-amară.
 Am âmblat din sate în sate
 Tot cu pușca grea pe spate,
 Ea mi-au ros umerile,
 Baintelul șoldurile
 Și vițelu spatele,
 Vai eu decând mam născut
 Tot noroc rău am avut.

35.

Dulce dragă primăvară
 La cătană ești amară,
 Primăvara cum sosește
 Cătana la drum pornește.
 Drumu-i cu tină și mol
 Vai săracii de feciori,
 Unde sta și odihneau
 Ei cămeșile-și storceau
 La maicile lor gândeau.
 Rău maică mai blăstămat
 Să nu mai am loc de stat.
 Mai blăstămat din pruncie
 Din mica copilărie
 Că moartea unde să-mi fie,
 Că se-mi fiă-'n cătănie,
 Dar popă ciné să-mi fie
 Hornistu și tamboru¹⁾
 In loc de colac de grâu
 Pune-or sabiă la brâu,
 De-asupra pre copârșeu
 Pune-or bagnet și ciacău,
 In loc de cruce la cap
 Mie mi-or rădica steag,
 Un steag negru de mătășă
 Dela curtea împărătească,

1) Trimbițașu și tobașu.

Un steag negru mohorît
 Că de grea moarte-am murit,
 De pleasa paloşului
 In armata neamţului.
 Floricică floare mare
 Vine un maior călare
 Poruncind la muzicaş (bandă)
 Să sufle un kondukt marsch ¹⁾
 Ca şi mamele să vadă
 Cum cătanele să-'n groapă,
 In loc de tras clopotile
 Dă neamţu cu tunurile,
 Şi-'n loc să-mi facă prohod
 Trage-şi coarda un maior
 Şi când el comanda da
 De-odată umpleam puşca
 Şi când ne comanda „an“ (sus)
 De-odată toţi sloboziam
 Şi-i dam şi kopfwendung ²⁾
 Cum trebuie la kondukt.
 Şi când îl slobod în groapă
 Mai cântă banda odată
 Şi când pun pe el pământ
 Îi suflă şi „zum gebet.“ (rugăciune)

1) Marş de înmormântare.

2) Dare de onoare cu întoarcerea capului.

36.

Trandafir crescut în iarbă,
 Rămas bun scumpul meu tată,
 Eu astăzi mă duc de-acasă
 Cale lungă îndepărtată,
 Trandafir crescut în flori
 Rămas bun frați și surori,
 Eu mă duc acum vă las
 Cu jele și cu bănat,
 Neamțu inimă de piatră
 Mă ia din sat dela tată
 Și mă duce-'n țeri străine
 Unde nu cunosc pe nime,
 Numai frunza lemnului
 Pe fața pământului.

37.

Frunză verde leuștean
 Ni-am iubit bade de-un an,
 Ni-am lăsat de bun măgan,
 Ni-am iubit de-un an și-o lună
 Ni-am lăsat de voiă bună.
 Floricică de pe lac
 Neamțului va fi păcat
 Pentru-ce noi ne-am lăsat,
 Când dragostea-a fost mai dulce
 Neamțu pe mine mă duce,

Mă ducea pe drum cu greu
 Vai amar sufletul meu.
 Drumu a fost bătut cu piatră
 Inima mea de foc arsă,
 Și tu mândră supărată.

38.

Azi-i mercuri mâne-i joi
 Mă duc maică dela voi,
 Și până m'oi înturna
 Multă vreme-i aștepta,
 Tot cu prânzul cald în masă
 Și cu apă rece-'n vasă,
 Și cu dorul tot în casă,
 Maică până voi veni
 Prânzu-'n masă sa răci,
 Apa-'n vasă sa-'ncălzi
 Dorul ți sa îngădui.
 Gată maică cina bine
 Și mă-așteaptă și pe mine,
 Și de-i vedea că nu vin
 Dinpreună ca să cin,
 Apoi pune cina-'n masă
 Și cină cu cei de-a casă,
 Ziua cât este de mare,
 Mă tot poartă pe hotară,
 Mă poartă din sat în sat
 Tot cu dor și cu bănat

De-ar ploua și de-ar ninge
 Cătana merge și plânge,
 Vai maică de mai vedea
 Lui Dumnezeu te-ai ruga,
 Te-ai ruga cu ferbințală
 Să me scape de-aici iară.

39.

Frunzuliță rozmarin,
 Mândruță gură de crin,
 Spune-mi sara când să vin,
 Să vin sara la portiță
 Să-ți sărut a ta guriță.
 — Măi bădiță bădișor
 Vină-astară de grăbșor
 Că eu te-aștept cu mult dor.
 Eu astăzi-mâni ori poimâne
 Mă duc mândră dela tine,
 Și dacă mă duce neamțul
 Nu ți-oi mai trecē prilazul,
 Nici n'oi veni la portiță
 Să-ți sărut a ta guriță.

40.

Frunză verde din răzoare
 Hai mândră la șezătoare
 Foaie verde de săcară
 Vină mândră-acum pe sară,

Adă-ți furca cu fuior
 Și inimuța cu dor,
 Că eu fusu țoi lua
 Și gura țoi săruta.

41.

Florinică din grădină
 Din cătane bade vină,
 Că coasa ți rujinită
 Și iarba ți necosită,
 Vai mândră mândruță dragă
 Eu cu drag aș veni-acasă
 Iarba să mi-o cosesc,
 Cu tine să mă-'ntâlnesc,
 Doue vorbe să-ți vorbesc
 Doue vorbe de iubire
 Să le ții mândruță-'n minte,
 Nu te mândră năcăji,
 Dacă trei ani-oi plini
 Acasă iar' oi veni,
 Și iarba cosimi-oi
 Cu tine iubimă-voi.

42.

Frunză verde foi de fragă
 Țucu-ți ochii mândră dragă,

Știi tu ce ziceai odată,
 Odată sara la lună
 Când noi ședeam în grădină,
 Că nu este nime 'n lume
 Să-ți fie drag ca și mine,
 Dar mândră mai înșelat,
 Când de-acasă am plecat
 Tu altu ți-ai căutat,
 — Bădiță, bădișor drag,
 Eu îți spun adevărat,
 De când cătană te-ai dus
 Eu alt drăguț n'am avut,
 Nici nu-mi trebe altu nime
 Pân te știu bade pe tine.

43.

Dragu-mi la noi în sat
 Caut să mă duc să-l las,
 Mândră mândrulița mea
 Duce-moi și te-oi lăsa,
 Duce-moi și mi dori
 Trei ani nu ne vom tâlni,
 Măi bădiță nu pleca,
 Nu-mi arde inimuța,
 Bade ți-a fi și păcat
 Că tu te duci și mă lași.
 Bădiță dacă-i așa

Scrie-mi câte-o cărticea
 Să-mi mai stâmpăr inima
 Da mi-o scrie cu argint
 Că prea tare ni-am iubit.

44.

Neamțule cum nu te doare
 Să mă iai din șezătoare,
 Mă iai de lângă mândra
 Și mă duci la pușca ta.
 Pușca ta se-o curățesc
 Pe mândruța se-o doresc,
 Ceriu-i plin de multe stele
 Nu plânge mândră cu jele,
 Nu plânge, nu suspina
 Că eu tot nu te-oi uita.
 — Cum bădiță să nu plâng
 Când văd că neamțu tea dus,
 Te-a dus cale-'ndelungată
 Cu cămeșă nespălată
 Și cu inimuța frântă
 Bată-l jelea mea cea multă.

45.

Suflă vântu preste casă
 Maică, măiculiță dragă
 Merindeoara mi-o gată,

Merindeoară de doi bani
 Să-mi fie maică-'n trei ani,
 Că acum mi-a sosit vremea,
 Să mărg dela dumniata,
 Neamțul mai mult nu mă lasă
 Să mai șed cu tin'-acasă
 Mai mult nu mă vei mâna
 Cucuruzul a-l săpa,
 Și iarba să-ți-o cosesc
 Până acasă iar sosesc,
 Până-acasă oi veni
 Cucuruzu-a 'nțeleni
 Și iarba a-'mbătrâni.
 Maică pân'-oi înturna
 Multe rele m'or mânca
 Și țară multă-oi călca.

46.

Frnznă verde lemn uscat
 Când de-acasă am plecat
 Plugu-'n brazdă mi-a rămas
 Și ogorul ne-arat,
 Și-a mea mândră o-am lăsat
 La holdă, la secerat
 Cu jele și cu bănat,
 Secera și să uita
 Neamțul cum mă depărta

Mă sui-i pe car de foc
 Și nu mă oprii de loc
 Până-'n gara Beciului
 La curtea 'mpăratului,
 Acolo au stat trenu'n loc
 Și eu m'am coborît jos,
 Și-'n căsarmă mau băgat
 Și foarte greu m'au jurat,
 În trei ani aici să șed
 Părinții să nu mii vęd.
 Nici chiar pe mândruța mea
 Nici pe ea nu-oi vedea,
 Nu te mândră supăra
 Că eu zeu nu te-oi uita
 Că ți-au fost dulce gura.

47.

Bate Doamne pe neamțu
 Ce cătană mă făcu,
 Mi-au tăiat părul din frunte,
 Mau țipat între răgute,
 Mi-au țipat pușca pe braț
 Na, măi regrut și învață
 Că până vei învăța
 Mii de palmi vei căpăta.
 Foaie verde lemn săcat
 Vai până am învățat,
 Doamne multe-am mai răbdat.

Floricea de pe cetate
 Strigă-un general din carte,
 Să ne gătam de bătaie
 Că noi avem a ne bate,
 Cu dușmani din altă parte,
 Doba-mi bate se merg iuti
 Trimbița-mi suflă să fug.
 Preste șes și preste deal
 Unde-i moarte cu chinzaiu,
 Prin pădurea de goron
 Unde-i moarte cu canon,
 În pădurea pe lemn verde
 Unde omul moartea-și vede.
 Vai maică de-ai fi văzut
 Gloanțele cum au căzut,
 Au venit tot șuierând
 Tot feciori frumoși lovind.

48.

Vine cucul de trei zile
 Preste deal și preste vale
 Și loc n'are să se puie
 Să cânte, focul să-și puie,
 Să puse pre-o rămurea,
 Aproape de casa mea,
 Și începu-a cânta
 El nu cânta bucuriă
 Ci cânta a dușmăniă,

El îmi cântă ne'ncetat
 Ca să mă gat de plecat,
 Să mă duc încetișor
 De-aici până la Brașov.
 Lungu-i drumul la Brașeu
 Mai lungu-i la dorul meu,
 Drumul la Brașeu să gată
 Al dorului nici-odată.

49.

Decât la neamțu soldat
 Mai bine merg la săpat,
 Decât pe neamț să-l slujesc
 Mai bine merg și cosesc,
 Dela coasă merg acasă
 Dela neamțu nu mă lasă.

50.

Floricea de pe răzoare
 Fostau astăzi sărbătoare,
 Foaie verde alunie
 Ca asta să tot fie,
 Demineată la cinci ceas
 Tagskoprâl¹⁾ îndătorat
 Prin zimere²⁾ sau băgat

1) Corporal în serviciul de zi. 2) Chilii.

Pe rînd feciorii-au sculat,
 L'a-l treile zug a intrat
 La feciori „Auf“¹ a strigat,
 Vă sculați și vă-'mbrăcați
 La poruncă vă gătați
 Noi gîndiam din inimioară
 Ardeai cătăniă-'n pară,
 Că și când îi sărbătoare
 In zori să fii în picioare.
 Floricică de alun
 Avînd noi comandant bun,
 Fecior brav și de român,
 Să sculă cam mînios,
 Nouă ne spunea voios,
 Stați în loc nu vă-'mbrăcați,
 Sub țol iute vă băgați,
 Toți sub țol să odihnim
 Că astăzi nu ruculim“²⁾
 Nici nu mergem la „übung“³⁾
 Nici nu ne-om găta la plug,
 Că noi nu avem de-arat,
 De sămănat și grăpat,
 Tot lucru ni l'am gătat.
 Noi bine l'am ascultat
 Și toți sub țol ni-am băgat,

1) Sculați = Sus!

2) Nu eșim la exetir.

3) Deprindere.

Și până la șapte cias
 Nici unul nu ni-am sculat.
 Și când au fost șapte cias
 De voie toți ni-am sculat,
 Ni-am îmbrăcat, ni-am gătat,
 Veseli, toți în voiă bună
 Care de care împreună,
 Că-al nostr fűhrer¹⁾ era bun
 Tot glumea și povestea
 La feciori voie făcea,
 Și cu toți bine trăia.

51.

Cântă cucu-'n vĕrf de șură,
 Merg feciorii la măsură,
 Cucul cucă, merla cântă
 Toți feciorii stau de ducă.
 Haidați mândre să jurăm
 Pe feciori să nu-i lăsăm,
 Că dacă noi iom lăsa
 La horă cine-a juca.

52.

Știi tu mândră ce zîceai
 Când lângă mine ședeai,

¹⁾ Conducător de secțiune.

Că nu este om în lume
 Să-l iubești ca și pe mine,
 Dar văd mândră c'ai mințit
 Când cu mine ai vorbit,
 Eu mam dus la cătănit,
 Tu alt drăguț ți-ai găsit,
 El e mut și tu ești proastă,
 O, vai de dragostea voastră.

53.

Mie cucu mi-a cântat
 Nebăut și nemâncat,
 La taberă de plecat,
 Mie cucu mi-a horit
 Nebeut și neprânzit,
 La taberă de pornit.

54.

Floritică lemn de plută
 Vai săracul de regrută,
 Demineată sau sculat
 La exițir sau gătat,
 Inainte ies afară,
 Fraitcru mă vizitară,
 Un bumb mie mi-a lipsit
 El cu palma m'au lovit

Merg la căprar prind a plânge
 El cu doue mă atinge,
 La fűhrer mă duc a plânge
 El m'alungă, mă împringe.
 Zupaşul¹⁾ zicea aşa,
 Tu nu ascultî porunca,
 Demineată la răport
 Şi-mi zicea căne şi porc.
 Când a fost rapörtu-'n glidă²⁾
 Eu am stat la linke flűgel³⁾
 Căpitanu acum venia,
 Amar inimuţa mea.
 Căpitanu mă-'ntreba
 De ce n'ascultî porunca,
 Zece zile-ţi dau „einzel“⁴⁾
 Tu blăstămat şi mişel.
 Leagănă-se frunza-'n vînt,
 Zece zile pentru-un bumb
 Pentru ce nu-i în ordnung.⁵⁾

55.

Floricică de pe luncă
 Stat'au a-sară-'n poruncă
 Că mîne la nouă cias
 Stau regruţii îmbrăcaţi

1) Sergentele. — 2) Intr'un şir. — 3) Aripa stîngă, — 4) Arest singuratic. — 5) Ordine.

Toți în haine de parad
 Că ei să duc la jurat
 Strajameșter pui de șerpe
 Porunca cum o ceteste,
 Ese 'n gang și poruncește,
 Câți voi mergeți la jurat
 Toți veniți antret pe gang,
 După haine de parad
 Căci mâni mergeți la jurat,
 Înaintea steagului,
 Înaintea împăratului.
 Mâne-zi la șasă cias
 Toți în parade-'mbrăcați
 Am ieșit afară-'n gang,
 Și ne ducea jos în curte
 În tină până-'n genunche,
 Ne-alegea pe toți pe rînd,
 Care de ce limbă sunt,
 Și cum ne ducea din gang
 Până-'nainte la steag,
 Vine-un căpitan și spune
 Voi jurați toți după mine,
 Ne strigă-odată habtacht
 Să-mi iau ciacăul din cap,
 Și când „zum Schwözen¹⁾ zic
 Mâna dreaptă o redic,

1) La jurământ.

Trei dejete țin în sus
 Și din gură dau răspuns.
 Stau naintea steagului
 Eu spre raza soarelui,
 Și începi a me jura
 Să nu-ți calc eu porunca.
 Lasă-me neamțule zău
 Ca să jor cum oi vrea eu,
 Lasă jor la mândruța
 Se-o iubesc numai pe ea,
 Pe apă și pe uscat
 În ziuă și pen-'nsărat,
 Nu pe pușca ce mi-ai dat,
 Ci pe mândra ce-am lăsat,
 Nu pe sunetul trimbiței
 Ci pe voia mândruliței,
 Că trimbița-mi sună foc
 Mândra mă chiamă la joc,
 Trimbița-mi sună să plec
 Mândra mă chiamă să șed
 Și cu dânsa să vorbesc.

56.

Frunză verde foaie lată
 Bată-te bădiță bată,
 Două stele dingă lună
 Și credința mea cea bună,

Și te bată vânturile
Ca pe mine gândurile
Când învrêstai ștergurile.
Frunză verde foaie-'ngustă
Dususau badea la pustă,
Să cosască iarbă-'n rouă
Rupe-i-sar coasa-'n două,
Și-acasă se-'ntoarne iute
C'aș dori să me sărute.
Cântă cucu-'n vîrf de nuc
Vine-mi vremea să mă duc,
Cântă cucu la trupină
Mai am încă-o săptămână,
Numa-atâta am pe-aici
Trei-patru zile ori cinci,
Numa-atâta am pe-acasă
Patru-cinci zile ori șasă.
Cântă cucu dintr'o cracă
Rămas bun mamă și tată,
Cântă cucu-'n crengi cu flori
Rămas bun frați și surori,
Frunzuliță foaie fragă,
Rămas bun mândruță dragă,
Dealule vedeteaș săc
Preste trei zile te trec,
Dealul dela răsărit
Vede-laș de foc pălit
De multe-ori l'am suit.

De când în cătane-am mers
 Oamenii nu mă cunosc,
 Vecinii și neamurile
 Mi-au uitat și numele
 Spunemi mândră și găcește
 De ce codru-'n gălbinește
 Și voinicu-'n bătrânește.
 Pe codru-l bat vânturile
 Și pe voinic gândurile.

57.

Codrule frunză rotundă
 Fă-mi și mie o țir de umbră,
 Să mă umbresc cu-a mea mândră.
 Ba eu umbră nu ți-oiu da
 Că ți mândra tinerea
 Și-i pica-'n păcat cu ea,
 Vină mândră jos la lunci
 Să ne-amăsurăm de lungi,
 Tu să numeri stelele
 Eu să-ți sărut buzele.

58.

Câte-s dorurile grele
 Toate-s în lume a mele.
 Câte zile-s într'un an
 Atâtea năcazuri am.

Cine are numa-un dor
 Trăiește mai pe ușor,
 Eu am două doruri grele
 Dorul meu și-a mândrei mele.
 Fire-ar neamțu de minune
 Cum își bate joc de mine,
 Numai pe comandă-mi spune
 De arde inima-'n mine,
 Ca se-'mplinesc porunca
 Nu pot merge la mândra
 Țucu-i ochii și gura,
 Și cercelu din ureche
 Și gurița când-i-sete.
 De maș telni cu mândra
 Doamne cum oaș săruta,
 Cu drag fără de urît
 Că de mult nu ne-am văzut.

59.

Frunză verde de sulfină
 Merge mândra ca nebună
 Blăstămând iarba și pirul
 Să-și găsească trandafirul;
 Frunză verde de susai
 Mândră nu mai zice vai
 Și din ochi nu lăcrăma,
 Că ce perzi nu poți afla.

Floricică de alună
 Plângi mândruță și suspină
 Ce-ai perdut nu prinzi în mână,
 Că-i departe între străini,
 Acolo sa depărtat
 Cu jele și cu bănat,
 Și până-îl vei afla
 Mult mândră vei lăcrăma
 Și dor mult te va mânca.

60.

Foaie verde mărăcină,
 Acuma-i o săptămână
 In poruncă ni-au venit,
 Să fim gata de pornit
 Cătră „Bațca Mădăraș,
 Dușmanu-acolo a sosit
 Și de foc sau pregătit.
 Demineață ni-am sculat,
 La doi cias ni-a strigat auf,
 Și am plecat cu grăbire
 Preste deal și prin pădure,
 Și când au fost la cinci cias
 Am sosit la Mădăraș,
 Mult nainte nu pășirăm
 Cu dușmanu ne-'ntâlnirăm
 Noi prinsese-mi a pușca

Și pușcam în sus pe deal
 În fața dela dușman.
 Frunză verde de podbal,
 Da comandă un general
 Să pornim în sus pe deal
 Mai aproape de dușman,
 Și noi ni-am dus cât ni-am dus,
 Pe foale și pe genunchi
 Cam doauă sute de pași.
 Și-acolo-am stat în loc
 Nam putut merge de foc,
 Vai săracii feciorii
 Stau toți culcați pre pământ
 Ca și oile pe câmp.
 Dintr'un deal mare înalt
 Da tunarii ne'ncetat,
 O compane pușca 'n frunte
 Ceialalți fugiau pre munte,
 Gewehr-mașină ¹⁾ pușca,
 Pe feciori așa-i culca
 Tocmai ca vara iarba
 Când o ajunge coasa,
 Am pușcat și-am fugit
 Până-am rămas obosiți,
 Așa cam pe la-un cias
 S'a suflat Übung-Ablas ²⁾

1) Pușcă invenție nouă cu mașină.

2) Incetarea deprinderilor.

Și apoi un lung rast.
 Noi am pus restungul¹⁾ jos
 Ca să răsufăm puțin
 Un fecior n'au auzit
 Că așa sa poruncit,
 Un căpitan lau zărit
 Că porunca n'au plinit
 Inainte l'au chemat
 Și-'ndată l'au pus în lanț,
 Și-un cias îndelungat
 Au stat el în lanț legat,
 Și atunci l'au slobozit
 Când acasă am venit.
 Și după-ameazăzi la șasă
 Am sosit napoi acasă,
 Menagea dela ameză
 O-am mâncatu-o la șasă.
 Strajameșter pui de cioară
 Strigă „Ausrücken“²⁾ afară
 Cu hainele la spălat
 Cu pușca la vizitat.
 Grea-i porunca cătănească
 Trebuie să se-'mplinească.

1) Armatura.

2) A eși afară.

61.

Cine m'au dat dorului
Aibă casa cucului,
Cine dorului nu crede,
N'ar mai călca iarbă verde.
Dorule bucată-amară
Ești dela inimă-afară
Ajungereai tu dorule
Să porți pușca pe spinare
Pe dealuri și pe hotară.
Păsăruică frumușea
Dute tu la mândra mea
Și-i spune tu ei așa,
Că-s departe înstrăinat
Și trăiesc cu mult bănat,
Cât mă uit cu ochii mei
Numai tot iarbă și spini
Numai tot oameni streini,
Numai frunza și iarba
Cei preste toată lumea.

62.

Frunză verde lemn uscat
Mândra mea te-ai măritat.
Foaie verde de macriș
Știi tu mândră ce ai zis?

Când la cătane-am plecat
 Știi mândră cum te-ai jurat
 Să te bată precesta,
 Dacă te vei mărita
 Până eu voi înturna.
 Dar vezi mândră că-ai mințit,
 Nu te-ai ținut de cuvânt,
 Că-'n cătane am plecat
 Nici patru zile n'ai stat
 Până ce te-ai măritat,
 Mândruță bine-ai lucrat
 Că eu nu te-aș fi luat.

63.

Mândra dragă ce-mi era
 Mă duceam sara la ea,
 Când nu mă duceam vre-odată
 Era mereu supărată,
 Mândră ce te-ai supărat?
 — Cum să nu mă supăr bade
 Că te ved că astăzi-mâne
 Tu te duci în țeri streine,
 Eu rămân cu dor acasă
 Cu inima de foc arsă.
 Mândră nu te supăra
 Că și dacă voiu pleca,
 Eu tot nu te voiu uita.

64.

Ascultă-mă Mărioară,
 Nu lăsa voinic să moară
 Pentru-un pic de gurișoară
 Dăi guriță
 Și-l ia-'n brață,
 Că gurița ta-i de leac
 Vindecă voinic sărac,
 Gurița ta-i dulcișoară
 Mulți de ea să vindecară.

65.

Mândra mea
 Imi mai zicea :
 Mâncă bădiță plăcintă
 Inchină cu vin și cântă,
 In casă la maica-mea
 La masă la soacră-ta,
 Bea bade că-i bun nu-i rău
 Că-i vinuț din Oșorheiu
 De măicuța cumpărat
 Străcurat prin Măderat,
 In văsuț de goronuț
 Pentru scumpul meu drăguț.

66.

Dragă-mi fata săracă
 Că cu mâna ei să-'mbracă,

Dar fata bogatului
 Dă-o în mâna dracului,
 Că lucrul nu-l ști să-l lucre
 Numai să doarmă, să mănce
 Și iia să și-o tocmească
 La vre-o boltă jidovească,
 Și războiul să nu-l vadă
 Numai pre divan să șadă,
 Vrea păpuci cu scârțăială
 Să âmble prin sat a fală,
 Dară fata cea săracă
 Ști tot lucrul cum să-l facă
 Ea ști lucru-'n câmp și-acasă
 Și-i ca ruja de frumoasă.

67.

Frunză verde schinteiuță,
 Sara bună mândruliță!
 — Mulțămesc ție bădiță.
 Hai bădiță șezi pe pat
 Să mai povestim de drag
 Ori cumva ești supărat?
 Eu nu-s tare supărat,
 Dar ție de îți spun zău
 Tu te superi foarte rău,
 Mândră astăzi pe la-un cias
 O cărtice-am căpătat,

Cărticea dela-'mpăratu
 Să mă duc să îmi las satu,
 Te las și pe tine dară
 Cu inimuța amară,
 Și eu mă duc supărat
 Dar n'am mândră ce să fac
 Știu că când voiu înturna
 Măritată te-oi afla,
 Măritată cu bărbat
 Pe mine mi fi uitat,
 — Ba nu, nu bădiță nu,
 Zece ani de nu-i veni
 Eu și-atuncia te-oi dori,
 Vino negru ca pământul
 Mi fi drag ca și sufletul,
 Vino galbên ca ceara
 Mi fi drag ca inima.

68.

Cucuruz cu frunza-'n sus
 Știi tu mândră ce ți-am spus,
 Să nu te mai rumenești
 Că prea tare îmbătrânești,
 Să nu mai puni rumenele
 Că prea-'mbătrânești sub ele,
 Și fata de-'mbătrânește
 Tot feciorul o urește.

69.

Frunză verde verdișoară
 Colo jos între hotară
 Este-nuc cu frunză rară.
 La trupina nucului
 Cântă puiul cucului
 Iar mai jos pe crengurele
 Cântă doue turturele,
 Dar ale nu-s turturele
 Că-s două mândre dea mele,
 Care m'am iubit cu ele
 Din tinerețele mele.

70.

Frunză verde de dudău
 De-ar fi dată Dumnezeu
 Să fi murită și eu
 Când am fost fată micuță
 Să nu-i fiu badei drăguță.
 Când mi-a fost badea mai drag
 L'au jurat neamțu sub steag.
 Sub steag roșu de mătasă
 Trei ani să nu vie-acasă,
 Sărac dorul bădițului
 Cum a fost și-acuma nui,
 Că-i pe mâna neamțului,

Cum a fost și-acum nu este
Că neamțul îi poruncește.

71.

Fă-mă Doamne ce mi face,
Fă-mă o pasere măiastră
La mândra mea pe ferastră,
Să-i povestesc mândrei eu,
Din cătane traiul meu.
Dumineca-i sărbătoare,
La cătană ziuă amară,
Nu te duci la biserică
Ci stai la zimer vizită,
Mânce-o focul cătăniă
Amar mi urită mie.
Și tot urită mi-a fi
Până aice voiu fi,
Măicuță sufletul meu
De-ai-ști aici cum trăiesc eu,
Te-ai ruga la Domnul sfânt
Să scap de-aice curênd.

72.

Leagână-să frunza-'n vânt
Fost'am și eu oarecând
Un fecior foarte de rênd,

Dar de când m'am apucat
De-ași fi fost bun de lucrat
Cu mândra alătura
Foarte bine ne mergea,
Intr'o zi o carte-mi vine,
O carte dela-'mpărat
Ca să me gat de plecat,
Foaie verde de pe mare
Mâne să plec la-asentare,
Eu foarte mam năcăjit
Văzînd ce am de pățit,
Și știam adevărat
Că nu îi chip de scăpat
Mă duseiu la mândra mea
Și-i spuseiu cu un cuvânt
Câte am eu de pățit,
Câte preste mine-or trece
Și câte-am de-a petrece,
La asentare-am plecat
Și cătană mau luat,
Neamțu lângă mine-a stat
Până ce m'au asentat
Pe trei ani să fiu soldat.
Trei ani sunt o vreme lungă,
Cine poate să-i ajungă,
Când de-a casă am plecat
Văzând eu aceste toate
Năcazuri grele de moarte,

Luai lada subsuori
 Lăcrimând din ochişori,
 Şi pe tata l'am lăsat
 Şi eu singur am plecat,
 Şi-am mers direkţion¹⁾
 În Cluj la Batalion,
 Acolo ni-au vizitat
 Şi de loc ni-au transportat,
 Frunză verde de hemei
 Tocma pân' la Oşorhei.
 Frunză verde lemn pălit
 La Oşorhei am sosit,
 Trenul în gară au stat,
 Noi jos cu toţii ni-am dat,
 Lăzile-'n spate-am luat
 Spre căsarmă am plecat,
 Când în căsarmă-am intrat
 Chiar noaptea ni-au apucat,
 Şi de loc ni-am şi culcat.
 Dar eu nimic n'am durmit
 Tot acasă mam gândit
 La mândruţa mea cea dragă
 Ce-am lăsatu-o supărată.

73.

Dumă Doamne'n sat cu soare
 C'am o mândră ca o floare,

¹⁾ De-adreptul.

La murguț i-a da ovës,
 Mie gură și scoverzi
 La murguț grajd măturat
 Mie pat inperinat.

74.

Pentru tine mândră dragă
 Nu pot dormi noaptea-'ntreagă,
 Pentru tine mândra mea
 Eu mi-aș da și inima,
 Pentru gura ta cea dulce
 Preste țări și mări maș duce.
 Mândră gurița ta-i miere
 Ca s'o sărut pe plăcere
 Până-i fi a mea muiere.

75.

Mi-au trimis mândruța dor
 Preste deal și preste codru,
 Codru-i des și dealu-i mare
 Dorul meu n'are cărare,
 Dar nu trebuie să aibă
 Pân' la tine bade dragă,
 Căci nu merge pe pământ
 Ci merge pe-aripi de gând,

Ziua-i face bună cale
 Razele sfântului soare,
 Noaptea are cale bună
 Pe razele mândrei lună.

76.

Pe cel deal, pe cel colnic
 Merge-o mândră și-un voinic,
 Voinicu merge călare,
 Mândra merge pe cărăre
 Culegându-și câte-o floare,
 Voinicu cum o vedea
 Cătră dinsa așa zicea :
 Dămi mândră și mie o floare
 Eu ții da bădiță floare
 De mă lași pe cal călare.
 Eu pe cal nu te-oi lăsa
 Că mi murgul tinerel
 Sunt destul și eu pe el.
 Dă-mi o floare câți plătesc
 Pe cositul de ovės.
 Eu ți-oi da bădiță o floare
 Pentru o dulce sărutare.

77.

Cătu-i lumea și țara
 Nu-i cu dor ca cătana,

Toată zjua în şilboc ¹⁾
 Vai şi-amar de-a lui noroc.
 Stau încins între curele
 Cu inima plină de jele;
 Puşca pe umăru drept
 Şi curelele pre pept,
 Pe spate tornisteru ²⁾
 Pe foale uberschwungul ³⁾
 Pe uberschwung patrontasche ⁴⁾
 De-a stânga baintetul bate,
 Iarna trece cum mai trece
 Cu vânturi şi neauă rece,
 Toată ziua bate-'n faţă
 Mâna pe curele înghiaţă.
 Vine mândra primavară
 La cătană fugă-amară,
 les plugurile-'n hotar
 Pentru noi fugă cu-amar,
 N'avem loc de odihnit
 Numai la deal de fugit
 Drăgălaşa mândră vară
 La cătane foc şi pară,
 les oamenii la săpat
 Noi mergem din sat în sat
 In marş de luptă-'mbrăcaţi,

1) Şilboc = post. — 2) Vişel. — 3) Cureaua
 de încins. — 4) Taşcă de ţinut muniţiune.

Vedeam oamenii cosînd
Noi fugiam amar pe câmp.
Alții seceră grâurile,
Alții-și string fênurile,
Alții hora lor și-o cîntă,
La cătană habtacht strigă
Că l'au auzit vorbind
Și de lucru povestind,
Pomenindu-și părinții
Surorile și frații.
Când țivilii-acasă cară
Noi atunci pornim în țară
Incărcați cu grea povoaară,
Rüstungul, casa și masă
Pușca soție aleasă,
Toata ziua mășerlim¹⁾
Și nimic nu dobîndim.
Asudorile cumplite
Pe subsuori eșite,
Eșite din ferbințală
Amar a noastră tigneală,
Eșite din fugă multă
Și din căldura cea cruntă,
De greutatea cea mare
Care-o purtăm pe spinare,

1) Mergem.

Vă rog maice cu pruncuți
 Nu-i blăstămați de micuți,
 Ca se-i mănțe cătănia
 Mănțe-o focul și pustia.
 Cum mau blăstămat maica
 De micuț când țită-mișda,
 Mau blăstămat vinerea
 Să âmbļu toată lumea,
 Văd pe alții merg la joc
 Numai eu stau în șilboc.
 Văd pe alți cu fete-'n sat
 Numai eu tot cu bănat,
 Văd pe alții merg cu caru
 Numai eu trag cu amaru,
 Alții beau și să petrec
 Eu suspin și lăcrămez.
 Alții horile le cântă
 Eu stau în tăcere multă,
 Numai inima mea știe
 Ce traiu duc în cătănie.

78.

Suflă vântul preste deal,
 Când am fost mândrei mai drag
 Mau jurat neamțu sub steag,
 Sub steag roșu împărătesc
 Pe mândra se-nu-o mai văd,
 Nici cu dânsa să vorbesc,

Mândră nu te supăra
 Rău mă doare inima,
 Că de-a fi o pace-'n țară
 La tine voi veni iară,
 Eu la tine voi veni
 Dacă trei ani voi plini.

79.

Fă-mă Doamne ce mi face
 Fămă-un strugurel de vie
 La badea-'n cânălărie
 Să văd pe badea cum scie
 Căci când scie mă mângăie,
 Când cetește mă topește.

80.

Place-mi mândră cum te porți,
 Nu știu ce mamă-ai avut
 Că frumoasă te-au făcut.
 — Nu-i vina la măicuța
 Ci-i vina la nănașa
 C'au băgat apă-'n florii
 Să mă placă feciorii,
 Și-au băgat apă în bere
 Cin' mă vede mă și cere.

81.

Când îi luna sus pe ceriu
 Atunci iarna-i mare ger,
 Cându-i luna între stele
 Li ciudă mândrelor mele,
 Cându-i luna lângă nori
 Li ciudă chiar la feciori,
 Când ea însă nu-i nici cum
 Pe feciori îi vezi pe drum,
 Că stau și pandesc la garduri
 Ba stau chiar și după grajduri,
 Cu mândruțele pe brață,
 Le sărută-'n ochi și-'n față.

82.

Demineată până-'n zori
 Sus și vă-'mbrăcați feciori,
 Că azi avem übung mare,
 Prüfingul¹⁾ la general.
 Demineata la trei cias
 Tagwache²⁾ ni sa suflat
 Și noi iute ni-am gătat,
 Foaie verde cărăgea
 Afară ploaia curgea,
 Cum ai turna cu cofa.

1) Esamen. — 2) Signal de sculat.

Noi spre Bardoş ne-'ndreptăm
 In gefechts-Marsch ne duceam,
 Am mers prin păduri pe drum
 Până la Bardoş din sus,
 Duşmanul bine privia
 Trupa noastră cum mergea,
 Odată fără de veste
 Cu foc mare ne primeşte,
 Tunurile încep a da
 Şi puştile-a descărca,
 Noi dacă-asta-am văzut
 Linii de foc am făcut.
 Sus la deal preste ogoară
 Fugiau feciorii să moară,
 Ūbungu-acum să-'ncepea
 Dar ploaia mereu vărsa.
 Noi pe ogor ne culcam
 Din tină abia ne vedeam,
 Şi ne'ncetat puşcam,
 Şi când pe-ogor fugeam
 Până-'n genunchi scăpătam
 In tină ne cufundam,
 Şi când au fost la nn cias
 La Besprechung¹⁾ au suflat,
 Ofiţirii sau adunat
 Şi noi pe loc am rămas,

1) Convorbire pentru ofiţiri.

Aşa cam preste-o oară
 Sau început übung iară,
 Dar ploaia nu-înceta
 Ca şi din ciubăr vërsa,
 Şi noi am înaintat
 Pe duşman napoi lam dat,
 Prin păduri l'am alungat.
 Şi când au fost la trei cias
 Sau suflat übung-ablas,
 Acum ni-am strins la olaltă
 Ca să plecăm cătră casă,
 Şi-aşa cam la cinci cias
 Menagie-am mâncat,
 Mulţi dintre feciori erau
 Menage nici nu mâncau,
 De obosiţi ce erau
 Numai pe pat să culcau.
 Cătănie pâne-amară
 Rău arde la inimioară
 Mulţi feciori din tine gustă
 Şi viaţa li şi-o strică.

83.

Puiculiţă de demult
 De când gură ți-am cerut,
 De-atunci nu pot săte uit,
 Tot mereu te-aş săruta
 Şi nu m'aş mai sătura.

Mândră traiul dintre noi
 Nu l'aş da pe şasă boi,
 Ochii tăi ca murile
 Mi-au mişcat gândurile
 Care sboară tot la tine
 Ca razele de lumina.
 Draga mea ce mândruliţă
 Fămi-te o porumbiţă,
 Eu să-ţi fac o colivie
 Să-mi fii dragă numai mie,
 Eu maş face-un porumbel
 Ca se cini tu lângă el,
 Inpreună să sburăm,
 Dulce să ne sărutăm,
 Şi-apoi să ne cununăm.

84.

Foaie verde de cucută
 De-aş trăi cât piatra-'n munte
 N'aş lua fată cu curte,
 Ci-aş lua una săracă
 Eu se-i plac şi ea se-mi placă
 Şi ce-i poruncesc să facă.

85.

Bade trandafir frumos
 Vrut'a-i să te-areţi doios

La gură dulce de tot,
 Vai leliță din cel sat
 Ce-ai cerut și nu ți-am dat,
 Cerut'ai faguri de miere
 Eu ți-am dat buzele mele,
 Cerut'ai o viorea
 Eu ți-am dat gurița mea,
 Dacă vrei dragoste aprinsă
 Adă-mi gură ne-atinsă
 Și-o inimă de fecioară
 Ca apa dela izvoară.

86.

Pe la Mureș pe margină
 Merge-o copilă rumenă,
 Tot mergea și să uita
 Și din Mureș apă bea,
 Și bădițu-și căuta.
 Câți oameni pe drum trecea
 Ea de toți îl întreba,
 Voi oameni din Oșorhei
 Nu mi-ați văzut bădițul,
 Poate de l'am și văzut
 Dar noi nu lam cunoscut.
 Ba voi l'ați putut cunoaște
 Că-i în frunte la șireag

Cu clopuț inșinorat,
 Cu bumbuște-'ncunjurat,
 Cu bumbuște de argint
 Ca el nu-i în regiment.

87.

Frunză verde de salcuță
 Avut'am și eu drăguță,
 O-am iubit un an și-o vară
 Și-apoi am plecat în țară
 În țara Austriei
 Spre apusul soarelui,
 În armata neamțului.
 Foaie verde a dorului
 Strein ca și mine nui.
 Numai puiul cucului
 În mijlocul codrului,
 Cucul cântă la izvor
 Eu de jele stau să mor,
 Cucul cântă pe fântână
 Eu trag în țară streină.

88.

Trandafir crescut în iarbă,
 Crede-mă bădiță dragă,
 Că decând tu ai plecat
 Multe lacrimi am vărsat,

După tine măi bădiță
 Tot cu dor dela inimă,
 Ziua trece foarte greu
 Că nu-mi văd drăguțul meu,
 Vine noaptea să mă culc
 Nu puteam de bănat mult
 Căci ce-am avut am pierdut,
 Mă duceam până-'n grădină
 Suspinând dela inimă,
 Și-mi luai câteva flori
 De care am sădit noi,
 Mă duceam eu el 'n casă
 Și mi le puneam pe masă,
 Și florile miroșia
 Eu îmi plângeam patima,
 De dorul tău bădiță
 Că nu vîi să ne iubim
 Floricele să-'mpărțim,
 Care tu le-ai sămînat
 Când cătană te-a luat.

89.

Cîntă cucu spre apus
 Bădiță tu nu mi-ai spus
 Că te duci la asentare
 Ca să nu mă supăr tare,
 Și numai cînd ai venit
 Eu-'naintea am eșit

Și ori cât te-am întrebat
Că cătană ești luat,
Tu-mi ziceai că voiu vedea
Cum mi-a fi patima mea,
Și când carte ți-au venit
Tu cătră mine-ai grăit,
Că te duci și mi lăsa
Și trei ani nu te-oi vedea,
Bădiță nu ți-am crezut
Când de-aeste mii ai grăit
Spunei că ai de-a pleca
Chiar pân' la Viena,
Eu am gândit că glumești
Când de aste îmi vorbești,
Vremea când ți sau plinit
Și tu te-ai arăduit,
Când ai dat mâna cu mine
Ardea inimuța-'n mine,
Când dai mâna cu feciori
Lăcrămam din ochișori
Când ai dat cu fetele
Îmi curgeau lacrămile.
Când ai dat cu-ai-tăi părinți
Nam putut vedea de plâns,
Când ai dat mâna cu frați
Eram arsă pe obraz
De lacrimile ferbinți
Că să despărțesc iubiți.

90.

Cântă cucu 'ntre hotară
 Rămâi sănătoasă țară,
 Nu știu te-oi mai călca iară
 Rămas bun părinții mei
 Acum mă duc dela voi,
 Rămas bun frați și surori
 Mai mult nu voi fi 'ntre voi,
 Rămas bun pretini din sat
 Mă duc drum îndepărtat,
 Preste deal și preste șes
 Până la Bosnia în jos
 Acolo mă voi opri
 Și trei ani voi zăbăvi,
 Dacă trei ani voiu petrece
 'Napoși mă voiu întoarce,
 Dan-'n trei ani voiu bătrâni
 La nime noi trebui,
 Mândrulița mea-mi zicea :
 Ori când bade vei veni
 Tot iubitul meu vei fi.

91.

Cântă cucu sus la vie
 Ard'o focul cătănie
 Num' un bade-am avut drag
 Și ala mi l'au luat,

De mine l'a 'nstreinat
 Departe chiar la Viena,
 Unde nu-l mai pot vedea
 Amar inimuța mea,
 Bădiță nu te uita
 Scrie-mi câte-o cărticea
 Să-mi mai stâmpere jelea mea.

92.

Măi bădiță poamă dulce
 Tot ai zis că nu ti-i duce,
 Tot ai zis că doară, doară
 Pân' ai văzut că te joară,
 Și eu mam uitat din șură
 Când te puneau sub măsură
 Și mam uitat eu din casă
 Când te scriau ei la masă.

93.

Foaie verde iarbă rea
 Supărată-i mândra mea,
 Nu-i ciudă că să supără
 Că să află tot singură,
 Doi ani acum sa împlinit
 Decând noi ni-am despărțit,
 Și de-atunci nu ne-am văzut
 Numai din cărți am vorbit.

Ard'o focul cătănie
 Mult năcaz îmi face mie,
 Când mi dor de mândruța
 Ii scriu câte-o cărticea
 Și-'ndată-o trimit la ea.
 Cartea îndată cum sosește
 Mândra de loc o cetește
 Par' că cu mine vorbește.
 Nu te mândră supăra
 Dumnezeu mi-a ajuta
 Și-oi scăpa de cătănie
 Și-oi veni mândră la tine.

94.

Frunză verde vișinele
 De-ai mere bădiță mere,
 De-ai merge cât de departe
 Dumă cu tine măi bade,
 Decumva ți-a fi rușine
 Fă-mă bade-un brâu de lână
 Mă-'ncinge pre lângă tine,
 De-ți va părea brâul greu
 Fă-mă-o lumină de său,
 Și mă pune-'n sînul tău,
 Unde tu bade vei sta
 Și sara te-a apuca
 Eu frumos ți-oi lumina.

Vai mămucă iubitoare
 Inimioara rău me doare
 Și tu nu-mi dai vindecare,
 Fă mămucă acum cu mine
 Să rămân în sat cu tine
 Să nu merg în țeri străine,
 — Eu dragul maichi aş face
 Dar e târziu, nu să poate.
 Rămâi maică-'n voie bună
 Eu merg în țară streină,
 Să remâi cu Dumnezeu,
 Eu mă duc pe drum cu greu.

Florică din cetate
 Venitu-mia ieri o carte,
 Dela mândra mea din sat
 Că decând eu am plecat,
 Ea la joc nu a jucat
 De bănat că o-am lăsat,
 Eu oam lăsat chiar toamna
 Când să scătură frunza,
 Frunzuța alunului
 În postu crăciunului.

Mândră nu fii supărată
 Că de-a fi țara pe pace,
 Peste-un an și jumătate
 Iară vom fi la olaltă,
 Mândră dacă-oi impleni
 Iară la tine-oi veni
 Și vom trăi cu iubire
 Cât vom fi pe asta lume.

97.

Foaie verde de pelin
 Au trecut doi ani deplin,
 Decând eu cătană sunt
 Părinții nu mi-am văzut,
 Nici cu mândra n'am vorbit
 Decând noi ne-am despărțit.
 Pe vremea de secerat
 Mi-am cerut și eu „Urlaub“¹⁾
 Eu merg acasă voios
 Cu concediu așa frumos,
 Pe douezeci și una zile
 Și încă-'n haine țivile,
 Acasă cum am sosit
 Doamne bine mi-a căzut
 Văzîndu-mi părinții dragi,

¹⁾ Concediu.

Și pe mândruța mea fată
 Încă nu e măritată.
 Ziua merg la secerat
 Sara merg la mândra-'n sat,
 Așa trecu săptămâna
 Și veni Dumineca.
 Dumineca-am mers la joc
 Și cum în joc am intrat
 Cu mândra mea am jucat,
 Două Dumineci o jucai
 Și-'n a treia o lăsai,
 Supărată-i mândra mea
 Că o las iară pe ea,
 Și eu sunt cam supărat
 Că știu bine ce-am lăsat,
 Și foarte mă năcăjesc
 Că știu bine la ce plec
 Pân' acum lucrui în parte
 Acum iau vițelu-'n spate.

98.

Cucuruz pănușă lată
 Vai bine mi-a fost odată,
 Când eram copil acasă,
 Eram puiul dorului
 Purtam rîndul lucrului,
 Mergeam ziua la arat
 Și sara la mândre-'n sat,

Dar de când neamțul mau dus
 Ziua nu mai merg la plug,
 Nu port rândul lucrului
 Ci pușca împăratului
 De-a lungu hotarului,
 Preste șes și preste deal
 Cu jele și cu amar.
 Tot mă cuget ce să fac,
 Cum de-aice să me scap,
 Să mă duc napoi acasă
 La mândruța mea frumoasă,
 Să merg cu ea-'n șezătoare
 Să-mi dea câte-o sărutare.

99.

Suflă vîntu încetișor
 Am avut un bădișor
 După care duc mult dor,
 Că acumai depărțișor
 Când mi-au fost mie mai drag
 Neamțul atunci lau luat
 Și tare l'a 'nstreinat
 În Bosnia au depărtat,
 În țară înstreinată
 Unde sunt tot munți și peatră,
 Pre granița turcului
 Acolo-i bădițul meu

Cu dorul meu lângă el,
 Păsăruică păsărea
 Dute până la badea
 Și-i spune tu lui așa
 Mau trimis mândruța ta
 Cu dor din sîn dela ea,
 Să-ți spun toată patima
 Dela dragă mândra ta,
 De când deacasa-i plecat
 Trăiește tot cu bănat
 Cu bănat și multă jele
 Că vați iubit pe plăcere!..

100.

Foaie verde viorele
 Mândră cu ochi plini de jele
 Nu te dragă supăra
 Nu mai plânge jelea mea
 Căci trebuie a pleca,
 Încă mai am doauă zile
 Până mă despart de tine,
 Și mă duc în țări streine
 Măi bădiță vezi tu bine
 Cum noi plânge după tine,
 Căci tu te duci astăzi mâne
 Și mă lași singură 'n casă
 Cu inima de foc arsă,

Mândruță cu ochii negri
 Moi duce și noi veni
 Până trei ani s'or plini
 Să văd mândră dori-mi,
 Și-apoi iară oi înturna
 Să văd plăce-mi ori ba
 Bădiță țucuți gura
 Să vii galbin ca ciara
 Mi fi drag ca-acuma!

101.

Mândruliță de departe
 Scriemi o țiră de carte
 Scriemi mândr'o cărticea
 Sămi mai stâmpăr inima,
 De când deacasă-am plecat
 Tu mândruță mai uitat
 Poate altu țăi căutat.
 Ba nu, nu bădiță nu,
 Până tu acasăi veni
 Eu pe altu noi iubi,
 Numai pe tin' bade dragă
 Că mi-ai fost drăguț de treabă.

102.

Frunză verde de pelin
 Acum sunt trii ani deplin
 De când sunt și eu străin,

Au trecut doi ani și-o vară
 De când sunt străin în țară
 Foaie verde lemn înalt
 Pre toți ai mei iam lăsat
 Și-'n eătane am plecat
 Am plecat în țări străine
 M'-am scăpat de al meu bine
 Binele a rămas acasă
 La mândruța mea cea dragă
 Și cu dorul dinpreună
 Să le grijești mândră dragă
 Până voi veni acasă,
 De când eu aice sunt
 Multe rele m'au ajuns
 Și multe voi mai vedea
 Cât pe aici voi mai șede.

103.

Vai mândruță moriu m'aprint
 Când te văd pe drum plecând,
 Cu păpucii tropotind
 Cu poalele vânt făcând,
 Și nui iertat să te prind,
 Mândră mândrulița mea
 Unde-ți aud gurița
 Rău mă doare inima,
 Și mai tare sufletul
 Unde-ți aud cântecul.

104.

Mândră mândruliță dragă
 Ochii tăi ca mura neagră,
 Carei coaptă la răcoare
 Și nui pălită de soare,
 Carei coaptă la pământ
 Și nui ajunsă de vînt,
 Când îi văd doru-mi alin,
 Și apoi gurița ta
 Îi dulce ca smeura,
 Buzele-ți-'s ca mierea
 Făcute pe sama mea,
 Pe sama unui voinic
 Cu care mult te-ai iubit.

105.

Foaie verde lemn uscat
 Maică rău mai blăstămat
 Sămi petrec zilele mele
 Cu suspin și mare jele
 Foaie verde de pelin
 Rău-i de omul strein
 Pre omul înstreinat
 Multe gândurile îl bat
 Care mă bat și pe mine
 Tot prin țările streine,

Neamțule ța fi păcat
 Că tînăr mai scos din sat,
 Și tare mai streinat
 Când eu aud comanda
 Mi să rupe inima,
 Floricică de pe prut
 Maică de mai fi făcut
 Un strugure într'o vie
 Neamțu stăpân să nu-mi fie
 Cineva m'ar fi mâncat
 De năcaz aș fi scăpat,
 Neamțul atunci n'ar putea
 Să-mi mănca viața mea!

106.

Când de-acasă am plecat
 Știi mândră că teai jurat
 Că nuți treabă altu june
 Până mă știi viu pe lume,
 N'am eșit bine din sat
 Tu altu țai și aflat,
 Nici trii zile n'au trecut
 Până carte am primit
 Carte mândră dela tine
 Părăsindu-ți voarba bine
 Care o-ai vorbit cu mine,
 Vai înghițite-ar pământul
 Mult țai ținut jurământul

Ținăte mândruța mea
 Blăstămul din gura mea,
 Zece ani pe patul tău
 Să tot zaci mândră mereu
 Să te bată jurământul
 Că nu ți ai ținut cuvântul!..

107.

Mi-am lăsat căsuța 'n vie
 Și am plecat în cătănie
 Te-am lăsat mândră pe tine
 Cu amar și cu suspine
 Mândruță când te-am lăsat,
 Lacrimi multe am vărsat
 Și suspine ne'ncetat
 Eu mândruță n'am ce face
 Neamțului așa îi place
 Să mă înstreine departe
 Să ieu satele în rînd
 Cu amar și bănat mult
 Mă aleargă făr' de milă
 Numi dă o leacă de-odichnă
 Ah în toată lumea 'ntreagă
 Viața mea mi tot neagră.

108.

Frunză verde fir de crin
 Mândra mea, eu sunt strein

Ca și puiul cucului
 În mijlocul cōdrului
 Cucul cântă la izvor
 Eu petrec lumea cu dor
 Așa sunt între steini
 Ca și floarea între spini
 Spinii au ace și frunză
 Eu am dor dela mândruță
 Spinul face porumbele
 Eu vărs din ochii lăcrămele
 Lacrimi mari înferbintate
 După mândra că-s departe
 De când eu nu o-am văzut
 Acum trei ani au trecut
 Mândră nu te supăra
 Azi mâne voi înturna
 În buze ne-om săruta
 Altă grije n'om purta.

109.

Cântă cucu 'ntre livezi
 Vai bădiță cum te pierd
 Noi un an neam avut dragi
 Și acum te duci și mă lași
 Tu te duci bădiță dragă
 Eu cu dorul ce moi face
 Că eu sunt tânără fată
 Cu dorul nu-s învățată

Întro zi de nu te vîd
 După tine mintea-mi pierd
 Tu te-ai dus deo săptămîna
 Eu suspin dela inimă
 Bădiță de cînd te-ai dus
 Dorul tău mult mau ajuns
 Mărg culeg flori în grădină
 Dorul tău mi la inimă.
 Mîndră mîndruliță dragă
 Pune doru-'ntro năframă
 Și îl trimite mîndră în țară
 Pe frunzuța de cireș
 Să vie pînă la Beciu
 Ori vină mîndră și tu
 Împreună cu dorul.
 Vină mîndruța mea dragă
 Și-mi dă-un dulce sărutat
 De cînd nu te-am sărutat
 Buzele mi sau săcat.

110.

Frunză verde viorele
 Scriseiu aste versurile,
 Toate cu lacrimi de-a mele
 Cu-amar și năcaz mare
 Ce-am suferit în cătane,
 Toate cîte le-am pățit
 Toate eu aici le-am scris,

Le-am scris toate adevărat
Toate precum au urmat,
Câți bătrâni, feciori și fete
Îți ceti aceasta carte
Toți s'aveți noroc și parte.
Foaie verde de bojor
Patima feciorilor
Toată-am scris'o binișor
Care și eu am pățit
In trei ani cât am slujit.
Foiă verde iarbă creață
Cine n'a vrea să mă crează,
Vie numa-aici și vază
Căci nici eu nu le-am crezut
Până nu le-am petrecut.

